

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΜΑΪΟΥ 2020

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυ-σικάκου ἐπισκόπου
Συνάδων (ς' αἰ.).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πδζ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πδζ Γα ρ

Μ ε σθ σης της ε ορ της δι ψω σαν μθ την ψυ

χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι

πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς

με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

ο Θε ος δο ο ξα α σοι (ἐκ γ')
Ω

τὸ τέλος: δο ο ξα α σοι οι οι οι
Ω

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος Ω Δι-Θ

Ὅπαν των ε πι στα με νος των καρ δι ων λο γι

σμης εν με σω α νε κρα ζε τσ ι ε ρσ ε στη

κως τοις ψευ σταις λε γων α λη θει αν τι ζη τει τε πι

α σαι ε με τον Ζω ο δο την ε ορ της

με σα ζσ σης εκ βο ων παρ ρη σι α μη την κατ ο

ψιν κρι σιν κρι νε τε πα ρα νο μοι
Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ᾠχος Π-Ψ Κε ρ

Ὅδε σπο της των ο ο λων εν τω να ω ε

στη κως ε ορ της με σα ζσ σης Πεν τη κο στη

ης της σεπ της τοις Ε βραι οις προς λα λων δι ε λεγ χει

τρα νως εν παρ ρη σι ι α πολ λη ως Βα σι

λευς ων και Θε ος την τυ υ ραν νον αυ των τολ μαν η μιν
 δε πα σι δω ρει ει ται δι ευ σπλαγ χνι ι αν το με
 γα ε λε ε ος

Δόξα. Καί νυν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ ἕστηκώς, ...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ

τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Μέσην ἑορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος $\frac{\zeta}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Η α λα ασ σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α

βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ

Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι τσ Α μα ληκ την δυ

να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μ ε γα α λαι της υ περ νεν σθ Δε σπο τα

θει ασ σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμπρσιν η μιν

δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ῖ και λαμ προ

τη τες α γα θε δο τως α να βρυσ αι

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α

πο στελ λων Χρι στε της ε ορ της εν με σω προ φα νως

ε ορ τη γαρ χαρ μο συ υ νος π των σω ζο με νων πε

φυκας και σω τη ρι ας η μιν προ ξενος

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Σ ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α α

πο λυ τρω σις πα ρα Θε ο συ γε γο νας η μιν α

πο γης προς ο ρα νι ι ον δι α βι βα ζων υ ψω

μα και Πνευμα θει ον χα ρι ζο μενος

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Η σα αρξ ος δι α φθο ραν εν μνη μα τι οκ

ει ει δε Δε σπο τα αλλ ως συ νε στη α νευ θεν σπο

ρας την φθο ραν οκ ε δε ξα α το α κο λθ θι α

φυ σε ως υ περ ο σι ως μη δε λευ σα σα

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'.

Θάλασσαν ἐπηξας. Ἦχος πλ. Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη σα τε ο

ζω ο δο της γαρ Χριστος τα δε σμα δι ερ ρη ξε τσ

Α α δὲ και νε κρῶς α νε στη σε και νο σῶς ε θε
ραπεν σε τω λο γω ὁτος ε στι ιν ο Θε ος η η
μων ο δὲς ζω η ην τοις πι στει ὁσιν εν τω ο νο μα τι
αυ τῶ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ἡ α αυ μα πα ρε δει ξας το υ υδω ρεις οι νον με
τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα μῶς με τα τρε ψας Δε σπο
τα εις αι αι μα και νε κρῶς α νε στη σας ση μει ον
τῶ το δευ τε ρον τε λε ε σας δο ξα Σω τη ηρ τη α
φα τω σῶ βῶ λη δο ξα τη κε νω σει σῶ δι ης ε και νι
σας η μας

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ρ ει ει θρον α ε να ον υ πα ρχων Κυ ρι ε ζω
ης α λη θι νης συ ει η α να στα σις ημων θε
λων ε κο πι α σας Σω τη ηρ μῶ και ε κων ε δι
ψη σας τοις νο ο μοις της φυ σε ως υ πει κων

και εις Σι χα αρ α φι κο με ε νος σα ρ κι το υ
υ δω ρ ε ζη τη σας τη Σα μα ρει τι δι ποι ει ν

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

A αρ τς ευ λο γη σας ι χθυ ας ε πλη θυνας ο
α κα τα ληπ τοσ Θε ος και λα ρς ε χο ρ τα σας α
φθο ο νωσ και πη γην α ε να ον σο φι ας τοις δι
ψω σιν ε πη γ γει λω συ ει Σω τη η ρ ο Θε ος η η
μων ο δωσ ζω η ην τοις πι στευ ς σι εν τω ο νο μα τι
τω σω

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

T ρι ι α συν α να ρ χα δο ξα ζω και συν θρο να Πα
τε ρα α να ρ χον Θε ον και Υι ον συν α να ρ χον και
Πνε ευ μα συν α ῖ δι ον Υι ω την μι αν τρι συ πο
στα τον ς σι αν μι αν αρ χην υ πε ρ αρ χι ον υ
μνω α να αρ χς Θε ο τη τος και ς σι ο τη τος τι
μω

Και νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Μο ο νη ε χω ρη σας τον Κτιστην τον ι δι ον

Θε ο γεν νη τορ εν γαστρι και σαρ κι ε κυ η σας

α φρα αστως και Παρ θε νος ε μει νας μη δεν της παρ

θε νιας λυ μαν θει σης τσ τον Α γνη η ως Υι ον

σθ και Θε ον α πα αυστως ι κε τευ ε υ περ της ποι

μνηςσθ α ει

ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος Βου ς

Ευ φραινε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι στε

κραζουσα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη και

στε ρε ω μα

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Να μα των ζω ο ποι ων τη Εκ κλη σι α τας πη

γας η νοιξας η τις δι ψα α προ θυμος ι τω και πι

νε τω βο ων Α γα θε

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Εκ γης μεν προς ἄρα νον α νυ ψω θη ναι προ φα
νωσ ε λε γες ^π9 εξ ἄ ρα ν8 Πνευ μα δε ^Δδ2 πεμ πειν ε πη
γγειλω το Α γι ον ^ε7κ

[Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.]

Οφυσει ζω ο ποι ος και εκ Παρ θε ν8 γεν νη
θεις Κυ ρι ος ^π9 πα σι πι στοις δε δω ρηται ^Δδ2 την α θα να
σι ανωσ ευσπλαγχνος ^ε7κ

Ἄλλος.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου. Ἦχος ^πδ2 Νη ρ

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι 8
δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δεσποτης ^νδ2 ως ε
πε στητω ι ε ρω ω καθως γε γρα πται με σ8 σης της
νο μι κη ης ε ορ της ^νδ2

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι 8
δαι αι οι Χρι στος γαρ ηλ θεν ο ον περ και ε κα α λην ^νδ2
οι Προ φη ται εκ Σι ω ων ε λευ σο με νον και κοσ

μον α να κα λυ με ε νον

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ι και τοις λο γοις υ πι στευ ε τε Ι υ δαι

αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε τω Δε σπο τω τι πλα να

σθε α θε τω υν τες τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω

νο ο μω Μω σης

[Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.]

Ε ι τον Με σσι αν παν τως δει ελ θει ει ν Ι υ

δαι αι οι Χρι στος δε ηλ θεν ο νυν Με σσι ας τι πλα

να σθε α θε τω υν τες τον δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω

νο ο μω Μω σης

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Σ ε προ σκυ νω μεν Πα τερ α να ρ χε τη υ σι

ι α υ μω μεν α να ρ χον τον Υι ον σ και το Πνευ

μα ευ σε βω ως το πα να γι ον ως ε να τα Τρι α φυ

υ σει Θε ον

Και νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Εις της Τρι α δος ων γε νο ο μενος σαρξ ω ρα α

θης 8 τρε ψας Κυ ρι ε την 8 σι αν 8 δε φλε ξας

της Τε κ8 8 σης την αφ θο ρον γα στε ρα Θε ος ων ο ο

λος και πυ υ υ υρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς· Ὁ διψῶν, ἀνέκραξες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νόματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰνάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν·
* σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων

κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σέ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν, παρέχων Ἀγαθὴ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἰσχύ, τοῖς σέ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆς ἱερατικῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχ. Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῆς Γλυκερίας
Ἵπερ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε θῆρ Γλυκερίαν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Σεργιός μοι πῶς τελευτᾷς τὸν βίον;
Κοινῶ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχ. Ὁ Παυσικάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακούτων παῦσιν εὐρίσκει ξένην.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Ἅγιος Λαοδίκιος ὁ δεσμοφύλαξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Λαοδίκιος ἐν μέσῳ λαῶν, Λόγε,
Θεὸν καλῶν σε πρὸς δίκην ἤχθη ξίφος.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος, Ἐπίσκοπος Τιβεριανῶν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνδρὸς κεφαλὴν ἱεροῦ τέμνει ξίφος,
Αἷματα συζεύξαντος Ἱερωσύνης.

Ὁ Ὁσίου Εὐθύμιος ὁ νέος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἀθῶν μονῆς τῶν Ἰβήρων, καὶ Ἰωάννης ὁ Ἰβηρ, ὁ πατὴρ τοῦ ρηθέντος Εὐθυμίου, καὶ Γεώργιος ὁ συγγενὴς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Θύων ὁ Εὐθύμιος ἀγνὴν θυσίαν,
Ἡλιος ὡσπερ ἐξέλαμψε κατ' Ἀθῶν.

Λιπῶν τὰ τερπνά, ὦ Ἰωάννη, βίου
Νῦν τοῖς ἀγαθοῖς ἐντροφᾶς τοῦ Κυρίου.

Ἐκεῖ κατοικεῖς ἔνθα συγγενὲς γένος,
Καύχημ' Ὀσίων, ὦ Γεώργι' εὐθύφρον.

Ὁ Ὁσίου Γαβριὴλ ὁ Ἰβηρ, ὁ θείας φωνῆς ἀκηκοὺς καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς θαλάσσης τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Πορταϊτίσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μορφὴν Ἀγνῆς σὺ Γαβριὴλ κρατεῖς ξένως,
Ἵ τῆς χάριτος, ἥς ἔτυχες, τρισμάκαρ!

Οἱ Μοναχοὶ Ὀσιομάρτυρες Ἰβηροῖται, οἱ τοὺς λατινόφρονας ἐλέγξαντες, τὸν βασιλέα, φημί, Μιχαὴλ καὶ τὸν Πατριάρχην Βέκκον, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἵπερ πατρῶων ἐπνίγητε δογμάτων,
Καὶ πρὸς γαληνοὺς ὠρμίσασθε λιμένας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, πρεσβυτέρου τῆς Μονῆς Ἐφάψεως.

Στίχ. Τρέψας φάλαγγας δαιμόνων Νικηφόρος,
Ἀπῆλθεν ἔργῳ πρὸς Θεὸν νικηφόρος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Δικαίου Γαμαλιήλ, τοῦ Νομοδιδασκάλου.

Στίχ. Εἰ ἐκ τῶν καρπῶν γνωρίζεται τὸ δένδρον,
Παῦλος δεικνύει Γαμαλιήλ ὡς μέγας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Πολυβίου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, ὃς ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥινοκούρων (ἢ Ῥινοκορούρων).

Στίχ. Βίον χριστοέραστον ζήσας ἐνθάδε,
Ἐν Χριστῷ Πολύβιος ζῆ αἰωνίως.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὀσίου Εὐφροσύνου τοῦ Ἰβηρίτου.

Στίχ. Κρυπτῶς βιώσας Εὐφρόσυνος ὁ θεῖος,
Καὶ μετὰ θαντὴν κέκρυπται παραδόξως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Γλυκερίας τοῦ Νόβγκοροντ.

Στίχ. Τὸν γλυκὺν Χριστὸν ποθοῦσα Γλυκερία,
Ἦχθη εἰς χορὸν τῶν φρονίμων παρθένων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἁγίας Γλυκερίας σεβασμίου
Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης.**

Στίχ. Ναὸν σοι, Παντάνασσα, καθιεροῦμεν,
Πίστει πολλῇ προστρέχοντες τῇ χάριτί σου.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτῆν.

Στίχ. Ἐστὼς διδάσκει τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ,
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς
Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Η α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σασσιν αρ μα σι τον
α λα ζο να Φα ρα ω και λα ον δι ε σω σασ α
βρο χως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τας εις ο ρος
α γι ασμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε ω η
η μων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο λε μοις
κρα ται ω

ᾠδὴ γ'.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου
πλα τυν θη επ εχ θρους μου το στο μα μου ευ φρανθη εν σω

τη ρι ω ωσου ^vδλ

ᾠδὴ δ'.

Ο προ φη της Αβ βα κμ τοις νο ε ροι οις οφ

θαλ μοις ^Δδλ προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρσ ι αν σθ ^vδλ

δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο

Θε ος ^Δδλ δο ο ξα τη δο ξη σθ Χρι στε ^Δδλ δο ξα τη συκα

τα βα σει ει σθ ^vδλ

ᾠδὴ ε'.

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος η

μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας ^vδλ Κυ ρι

ε ε κτος σθ α α α αλλον κ οι δα μεν το ο νο μα

σθ ο νο μα ζο ο μεν ^vδλ

ᾠδὴ ς'.

Ω ς υ δα τα θα λασσης φι λαν θρω πε τα κυ μα τα τθ

βι θ χει μα ζει με ^vδλ δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μθ ε ευσπλαγγνε Κυ ρι ι ε ^vδλ

ᾠδὴ ζ'.

Των Χαλδαιων η καμινος πυρι φλογι
 ζο με ενη εδροσι ιζε το Πνευματι Θεο ε
 πι στασι α οι Παι αι δεσ υ πε ψα αλλονευ λο
 γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελοι και ο ρα νοι τον ε πι θρο ν ο δο ξης
 ε πο χ ο μενον και ως Θε ον α πα υς ως δο ο ξα ζο
 μενον ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ
 ψ ο τε εις παν τας τ ρ α ι ω ω να α α ας

ᾠ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδὴ θ'.

Ἦχος Βου

Αιθος α χει ρο τμη τος ο ορους εξ α λα ξευ
 του σου Πα ρθε ε νε ακρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι
 στος συ να α ψας τας δι ε σω σας φυ υ σεις δι
 ο ε πα γαλ λο μενοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο

μεν

Νε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι στῶ
με μαθη κο ο τες ταυ την με χρι τε λῶς φυ λατ τειν δι
α φε ρον τως πα αν τες σπῶ δα σω μεν ο πως Α
γι ος Πνευ ματος την πα ρο σι αν α πο λαυ σω μεν

Συ μῶ το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι βο λην
α θα να σι ι ας και της αφ θαρ σι ας την χα ριν εν
δυ σας Σω ω τερ συ νε ξα νε στη σας και τω Πα
τρι προ ση γα γες τον χρο νι ον μῶ λυσας πο λεμον

Εις την ε πῶ ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην
α να κλη θε εν τες τη της με σι τει ας δυ να μει τῶ
κε νω θεν τος με ε χρι και δῶ δ λῶ μορ φης και η
μας α νυ ψω σαν τος τῶ δ τον α ξι ως με γα λυ νω

μεν

Ως ρι ζαν πη γην και αι τι ι αν της αφ θαρ σι
ας σε Παρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε ποι με νοι ταις

ευφημιαςκατααγεροιρομεν σουγαρτηνε
νυποστατοναθανασιανημινεβλυσας

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος πλδ Νη ρ

τηςεορτηςμεσαζυσηστωνιυδαιαι
ωνανηλθεςοσωτηηρμεεπιτοιερο
ονσκακειδιδασκεςπανταςεθανμαζονδε
ιουδαιαιοικαιποθενουτοςοιδεγραμμαατα
μημεμαθηκωςελεγον

ιαμααταχαρισματατωνολυτρωτηςμου
πηγαζωνεπετεελειτερατακαισημεια
φυγαδευωνταςνοοσηςιωμενοςταςασθε
νυενταςαλλιουδαιοιεξεμεινοντοτωπληθει
τωνθανατωναυτ

τηςαπειθειςιουδαιαιςολυτρωτης
μελεγχωνανεβοοαμηκρινετεκατοο
ψινκαιγαρτηνδικαιανκρισινκρινετεκαιγαρ

ο νο ο μος και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε εσθαι κε λευ

ει παντα αν θρω ω πον

Τ α μει ζο ο να των θαυ μα α των τοις Μα θη ταις σφ

Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω πα ρε σχες α πο στει λας

εις τα ε θνη κη ρυ υ ξαι την δο ξαν σφ οι δε τω

κο ο σμω ε κη ρυτ τον σφ την Α να στα α σιν την χα ριν

και την σα ρ κω ω σιν

Ε ι αν θρω ω πον πε ρι τε εμ νε τε εν Σαβ βα τω

μη πως λυ θη ο νο ο μος νυν ε μοι τι χο λα α τε

ο τι αν θρω πον ο ο λον ε ποι η σα υ γι η

λο ο γω κα τα την σα ρ κα υ μεις κρι νε ε τε φη σι τοις Ι

ου δαι αι οις Χρι στος

Ο την ξη ραν θε ρα πευ σας χει ει ρα τω λο ο

γω την ξη ραν θει σαν πα α λαι γην της ε μης καρ δι ι

ας ι α σα με νος Λο ο γε α να δει ξον με καρ

πο φο ο ρον ι να ερ γα σω μαι κα γω Σω ω τηρ καρ

πῶς ἐν μετανοια θεομη

ν
δλ

Αεπρωσαν με την καρδιαν αποκαθαρσ

και της ψυχης μελοογεταομματα φωτισας

επι κληνης οδυνης μεκειμενον ανορθω

σον μεως τον παραλυτον ανεστηησας εν κληνηκα

τακειμεενον

Δόξα.

Αλλοτριον τοις ανομοις εστι το σεβειν

την αναρχοντριααδαπατερα και γιοντε

και το αγιον πνευματην ακτισον παντοκρα

τοριαν διης ο συμπασκοσμος ηδραασταιτω

κρατειτης ισχυος αυτης

Και νυν.

Εχωρηησας εν γαστρι σου παθενομητορ

τον ενατης τριααδος χριστον τον βασιλεεα

ον υμνει πασα κτισις και τρεμουσιν οι ανω

θροονοι αυτον δυσωπει Παμμακαριιστεσωθηναι

τας ψυχας η ημων ^ν ρ

Καταβασία.

A λλοτριον των μητε ερων η παρθε νια ^Δ ρ
και ξενονταις παρθε ενοις η παιδο ποι ι ι α ^ν ρ
επι σοι θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο
μη η θη ^Δ ρ Δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυστως
μακα ρι ζο με ε ε εν ^ν ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
"Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος ^Γ α ρ

O τον κρατηρα ε ε χων των α κε νω
των δωρεων ^ρ ρ δος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ ^π ρ εις
α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ^ρ ρ ο τι συ
νε χο μαι δι ι ψη ^Δ ρ ευ σπλα γχνε μο νε ε οικ
τιρ μον ^ρ ρ (δύς)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ' Πα ρ

Π ^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α ^{B8}
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{Πα} σοι ^{B8} πρε ε ε ^π
πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω ^ε
Α ^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α ^{Πα}
α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε ^π
α αυ τον ^{Δι} πασαι αι δυ να ^Δ α α μει εις α α αυ ^δ
του ^{B8} σοι ^Δ πρε ε ε ^ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω ^π

Ἦ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρη', ρμθ') καί·

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰδῖος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν, Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἀδικοὶ κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου· τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον· τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι· ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.
Ἀνατολίου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην
Φ ω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του
σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και φθα σαντες
το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε
σπο ο ο ο τι ι ι ι κης γνη σι ως φυ λα ξω
ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε ου
ι να α ξι οι γε νω με ε θα και την α να
α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι και της πα ρου
σι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα το ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως $\frac{4}{2}$ δο ξ α εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α $\frac{6}{7x}$

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε $\frac{4}{2}$ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\frac{4}{2}$ δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν $\frac{6}{7x}$

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ $\frac{6}{7x}$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες $\frac{4}{2}$ Ι
 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα $\frac{6}{7x}$

Κ υ ρι ε ο Θε ος $\frac{4}{2}$ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
 κο σμου $\frac{6}{7x}$ ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
 τι ι ας του κο σμου $\frac{6}{7x}$

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας
ας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυριος
Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος αμηην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε και αινεσω
το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατερων
ημων και αινετο ον και δεδοξαμενον το ονομα σου
εις τους αιωνας αμηην

Γεενοιτο Κυριε το ελεος σου εφημας
καθαπερηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}

Κυριε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ
το ον σοι ^ε

Κυριε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ο σ μου ^ε

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε

Αγιος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7x}

K αι νυν και α ει ^Δ₂ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ^ε_{7x}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_{7x}

^ε_{7x} Ασματικόν.

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ₂ Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ₂ Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^{B8} ^Δ₂ ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ^ε_{7x}

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

^ε_{7x} Ἦχος πδ' Γα ρ

M ε σσ ης της ε ορ της ^ε_{7x} δι ψω σαν με την ψυ

χην ^Δ₉ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^ε_{7x} ο τι

πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ₉ ο δι ψων ερ χεσ θω προς

με και πι ι νε ε τω ^ε_{7x} η πη γη της ζω ης Χρι στε

ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι ^ε_{7x}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 (ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Αθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ῥδὴ γ' καὶ σ'.

Εἰδεμὴ, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

(ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Είπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
 σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ε ς ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

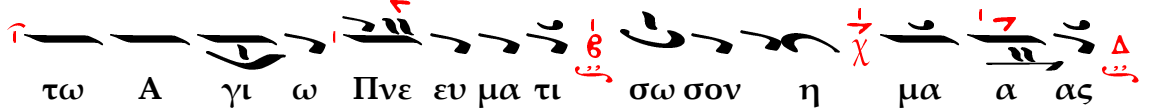
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νη Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι Θ

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

M ε σα σης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
 χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
 πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς

 με και πι ι νε ε τω ² η πη γη της ζω ης Χρι στε

 ο Θε ος δο ο ξα α σοι ²

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ⁴ Δι - ς.

T ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζσ ης ^Δ
 ο των α πα αντωνποι η της και δε σποτης ^Δ προς
 τς πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος ^Δ δευ τε
 και α ρυ σα α σθε υ δω ρα θα α να σι ας ^Δ ο θεν
 σοι προ σπιπτο ο μεν και πι στως εκ βο ω μεν ^Δ τς
 οι κτιρ μς σδω ρη σαι η μιν ^Δ συ γαρ υ παρ χεις
 πη γη τηςζω ης η μω ⁷ ω ων ^Δ
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ² Δι - ς.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ⁶ ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Ϟ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο α

θα α α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Ψαλμὸς ρμζ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς
συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. (ρμζ΄ 5)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἠδυνθείη αἴνεσις. (ρμζ΄ 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

M ε ε γ α ς ο Κυ ρι ο ς η μ ω ν και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α α υ τ ὸ και τ η ς συ ν ε σε ω ς α υ τ ὸ κ ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε σι ς

M ε ε γ α ς ο Κυ ρι ο ς η μ ω ν και με γ α λ η η ι

σ χ υ ς α α υ τ ὸ και τ η ς συ ν ε σε ω ς α υ τ ὸ κ ε ς ι ν α ρ ι θ

μ ο ς

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν
και εν πα

 σι τοις ελ ^χ πι ζισιν ε πι το ε λε ος αυ τσ ⁹
M ⁵
 ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

 σχυς α αυ τσ ⁹ και της συ νε σε ως αυ τσ εκ ε ςιν α ριθ

 μος ⁷ ²²

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιδ' 6-18).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις
 τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, κακεῖ
 ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς
 ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς
 οὐδέποτε περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος·
 ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε
 μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλατο
 καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν
 τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες
 ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν
 Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ
 λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν,
 ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς
 ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ
 Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν
 ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ
 ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
 ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς
 ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
 ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη
 πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν
 ἀφήκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς
 καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας
 ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ
 θύειν αὐτοῖς.

Ἄλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος 4 Κε ϝ

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̣ α̣ A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ A α̣ α̣ α̣ λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣

χ Μνησθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σϝ ης
 ε κτη σω απ αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κληρο
 νο μι ας σϝ ο ρος Σι ων τϝ ϝ το ο κα τε
 σκη η νω σα α̣ α̣ ε εν α̣ α̣ αυ τω

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̣ α̣ A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ A α̣ α̣ α̣ λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣

χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
 ειρ γα σα το σωτη ρι αν εν με σω ω α αυ
 της

A λλη λϝ ϝ ϝ ι̣ α̣ A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ A α̣ α̣ α̣ λληη λϝ ϝ ϝ ϝ

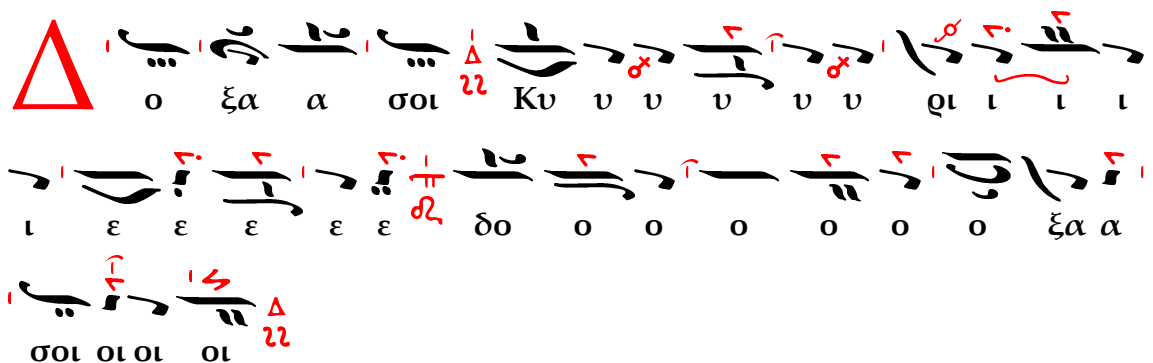

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 14-30).

Τῆς ἑορτῆς μεσουσῆς ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκε. Ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμῆ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ! Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; Καὶ ἶδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· Κάμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτόν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α

α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η η ν

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σ τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

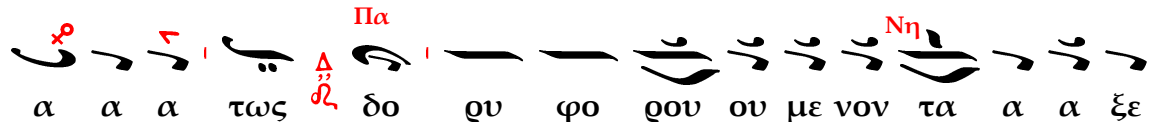
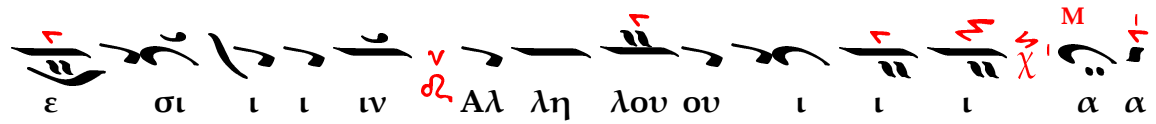

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

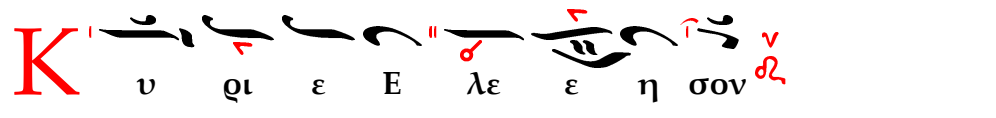
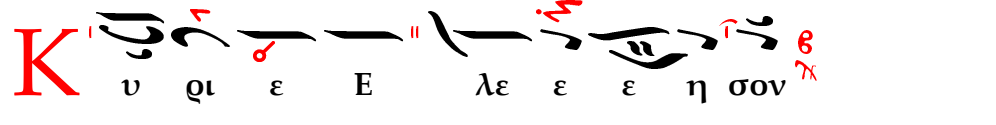
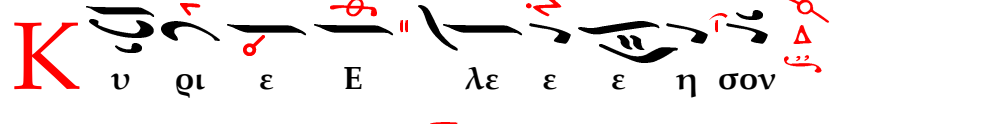

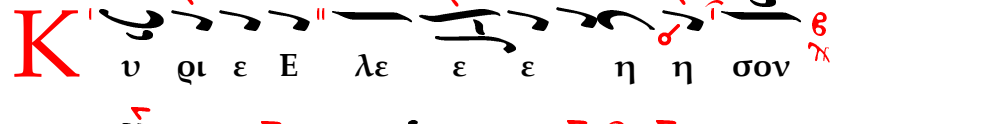
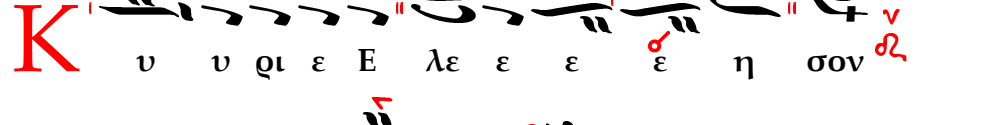
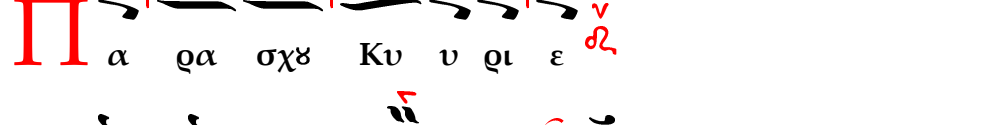
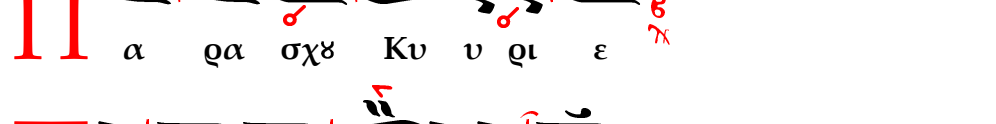
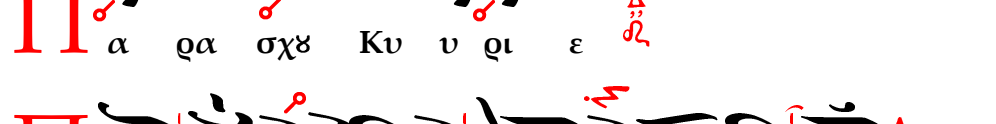
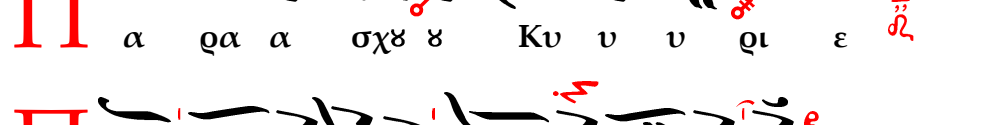
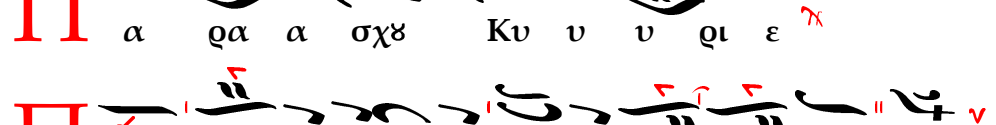

α α α α α των ο ο ο λων υ πο δε

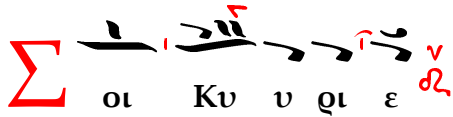
ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

 α α α τως Δ₂ Πα ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

 ε σι ι ι ιν ν₂ Αλ λη λου ου ι ι ι Μ α α

 α α α α α ν₂

Ἦχος πδ' Νη

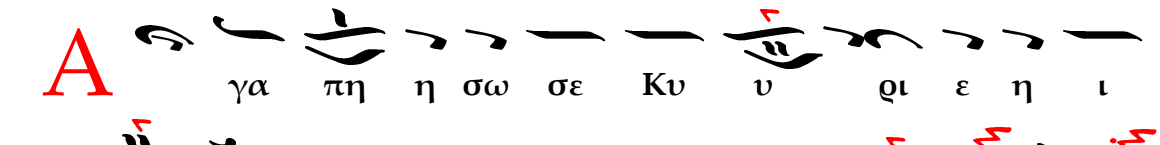
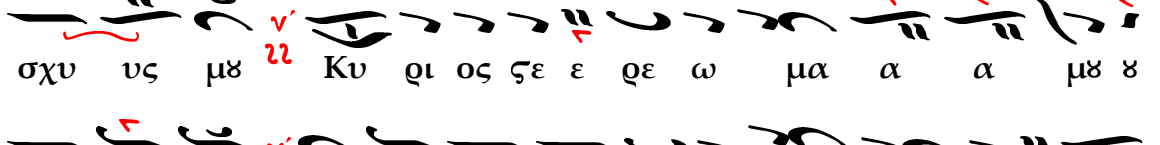
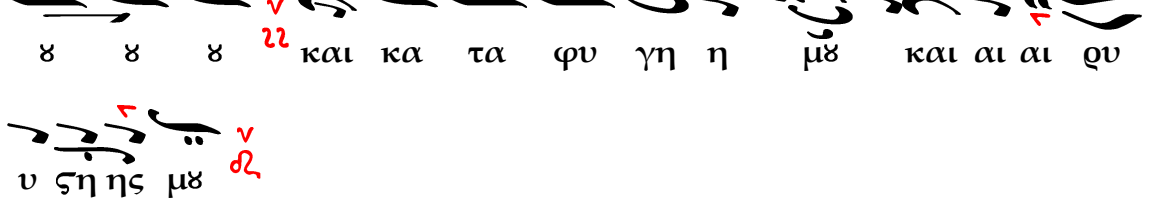

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ν₂

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ₇

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ₂

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ₂

 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ₇

 Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν₂

 Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ν₂

 Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε θ₇

 Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε Δ₂

 Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε Δ₂

 Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε θ₇

 Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ν₂

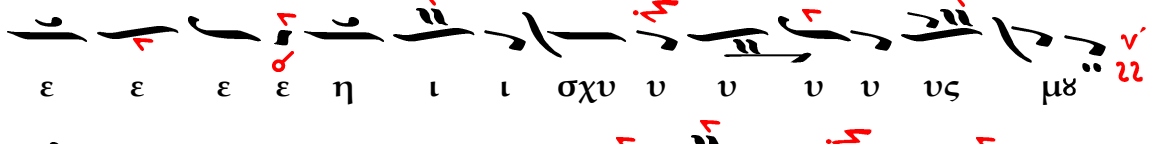
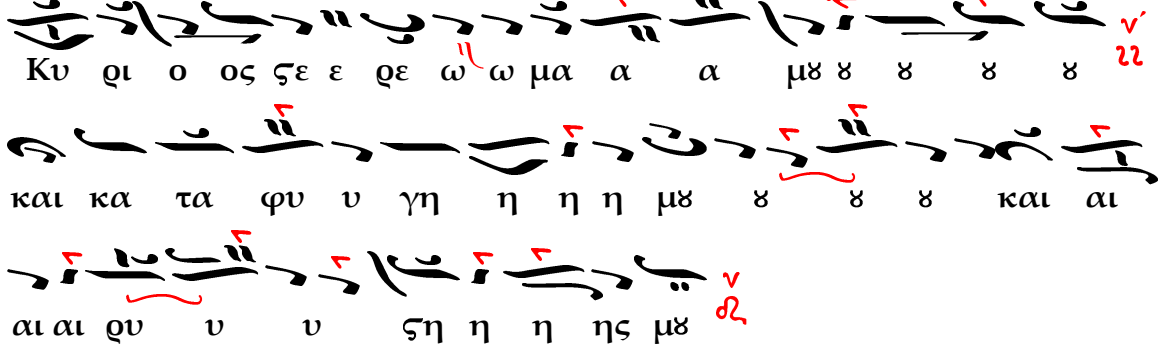
Σ οἰ Κυ υ ρι ε

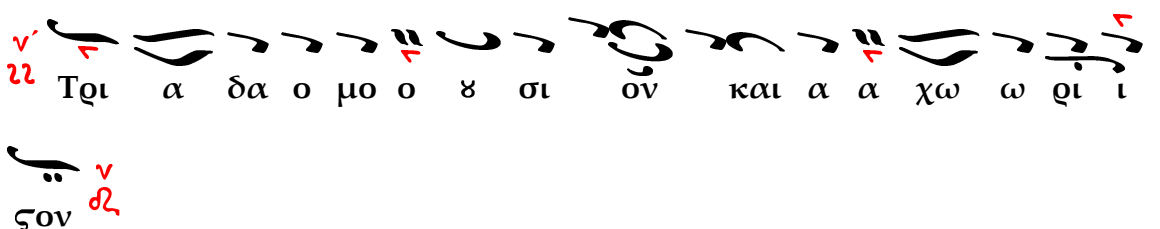
Κ αἰ τω Πνευ μα τι σε

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μϛ
Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ
και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
υ ση ης μϛ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ
και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ ϛ και αι
αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι
σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂ ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι ςοις

A α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην

A α α α μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς

ς ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

A ^{Δι} λ ^{Νη} λο ο ^{Δι} τρι ι ι ι ο ο ν ^{Νη} των μη η τε ρω
ων η ^{Δι} πα αρ θε ε ^{Δι} νι ι ι ι α ^{Δι} και ξε ε ε
ε ^{Νη} νο ο ν ^{Δι} ταις Παρ θε νοι οι οις η παι αι δο ποι
οι οι ι ι ι ι α ^{Δι} ε πι ι σοι οι Θε ε ο
το ο ο ^{Δι} κε ε ^{Δι} αμ φο τε ε ρα α ω ^{Δι} κο ο νο
ο ^{Δι} μη η η θη ^{Δι} δι ο σε πα α α ^{Δι} σαι αι
αι ^{Νη} φυ λαι αι της ^{Δι} γη ης ^{Δι} α πα αυ σως με γα λυ
νο ^{Δι} με ε ε εν

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

A ^{Νη} λλο ο ο ^{Νη} τρι ι ι ο ο ο ο ο ν ^{Πα} των
μη ^{Νη} τε ε ε ε ^Μ ρω ω ω ν η η η ^{Νη} παρ
θε ε ^{Δι} νι ι ι ι ι α ^{Δι} και ξε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ^{Πα} νο ο ν ^{Δι} ταις παρ θε ε ε ε νοις η
η ^Μ παι αι αι ^{Νη} δο ο ποι οι ^{Δι} ι ι ι ι α ^{Δι} ε πι

ι σοι οι Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε
 ε ρα α α α ω ω ω κο ο ο ο νο
 μη η η η η η η θη δι ο ο ο ο σε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πα α
 α σαι αι αι Αι φυ υ λαι αι αι τη η η ης
 γης α πα α α α αυ στως με ε ε
 ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

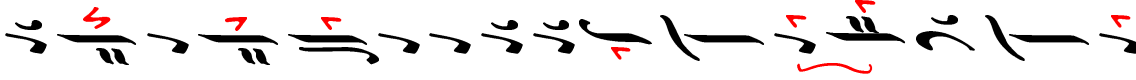
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

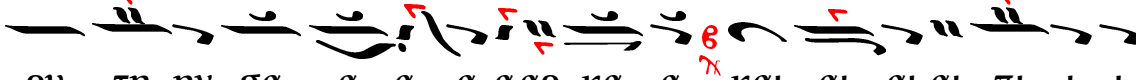
Ο τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω χω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου ου την σα

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α ο τρω ω ω γων μου ου

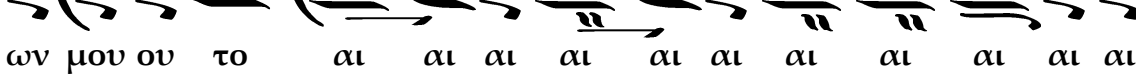
 ου τη ην σα α α α ααρ κα α και αι αι αι πι ι ι

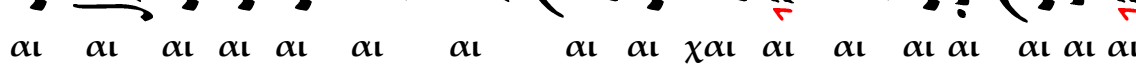
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

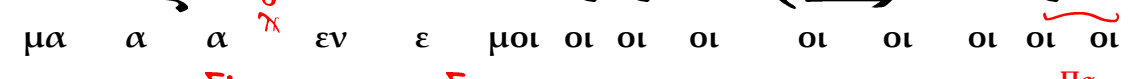
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και πι νω

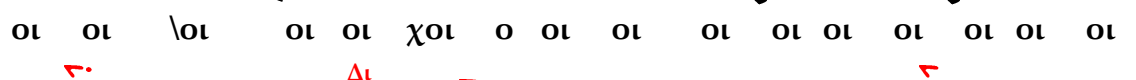
 ων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

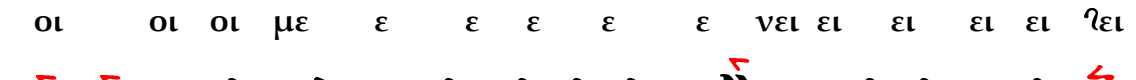
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι

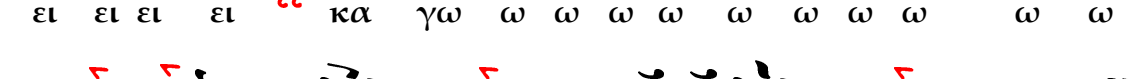
 μα α α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι οι οι

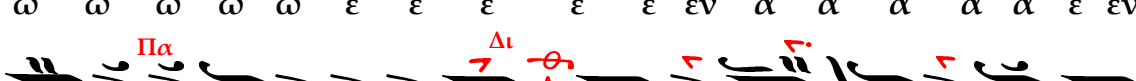
 οι οι οι οι οι οι χοι ο οι οι οι οι οι οι οι

 οι οι οι με ε ε ε ε ε ε εν ει ει ει ει

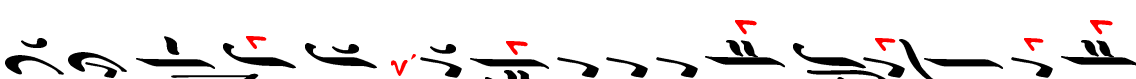
 ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α ε εν

 αυ τω ω ω ω ω ω ει ει ει ει ει πεν ο

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 χυ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ ^Δ ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο Κυ ρι ο ο ος ^π Αλ

λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

α α χα α α α α α α ^Δ

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

³Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υ θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα ^ζσι ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

³Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σθ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ ^ε

 Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη

 λϑ ι̇ α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-ϑ.

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δισ)

T ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος
